

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Jolanta Olszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2020 r. i w dniu 29 października 2020 r.

sprawy **I. K.**, s. Z. i L. z d. B., ur. (...) w C.,

oskarżonego to, że:

w dniu 21 grudnia 2019 roku w O. woj. (...) kierował w ruchu lądowym po ul. (...), która stanowi drogę publiczną samochodem marki R. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,14 mg/l, 1,14 mg/l i 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

orzeka:

- oskarżonego I. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego J. U. wynagrodzenie w wysokości 504,00 (pięćset cztery) zł plus 23 % podatku VAT;
- na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę sądową w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt).

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	I. K.	W dniu 21 grudnia 2019 roku około godz. 14:00 w O. woj. (...) kierował w ruchu lądowym po ul. (...), która stanowi drogę publiczną samochodem marki R. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,14 mg/l, 1,14 mg/l i 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem	

		Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...), tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 21 grudnia 2019 roku oskarżony I. K. będąc w stanie nietrzeźwości prowadził samochód marki R. (...) nr rej. (...). Towarzyszyła mu jego żona E. K., która siedziała po stronie pasażera. Po przejechaniu przez skrzyżowanie z ul. (...) znajdując się na ul. (...) w O. oskarżony zatrzymał się przy pobliskim sklepie spożywczym. Oskarżony wysiadł z samochodu i udał się do sklepu spożywczego na zakupy. W samochodzie na siedzeniu pasażera pozostała żona oskarżonego - E. K., która oczekiwała na powrót męża. Oskarżony poruszał się chwiejnym i niepewnym krokiem.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego I. K.	k. 42-43, k. 99/2	
częściowe zeznania świadka E. K.	k. 100		
zeznania świadka J. K.	k. 7-8, k. 100		
Całą sytuację z zatrzymaniem pojazdu oraz wysiadaniami oskarżonego z samochodu pod sklepem przy ul. (...) w O. widział postronny świadek J. K.. Z uwagi na	zeznania świadka J. K.	k. 7-8, k. 100	

<p>to, że świadek zauważył, że samochód został zaparkowany nieprawidłowo (utrudniał przejazd innym pojazdom) oraz to, że kierowca samochodu - oskarżony I. K. poruszał się chwiejnym krokiem J. K. postanowił zareagować i sprawdzić, czy kierowca nie jest w stanie nietrzeźwości. W tym celu zbliżył się do zaparkowanego samochodu marki R. (...) i czekał, aż oskarżony wyjdzie ze sklepu.</p>			
<p>Gdy oskarżony I. K. wyszedł ze sklepu i zbliżył się do świadka J. K., to świadek wyczuł od oskarżonego silną woń alkoholu. J. K. powiedział oskarżonemu, że ten jest nietrzeźwy i nie może prowadzić samochodu. Między mężczyznami wywiązała się wymiana zdań, którą usłyszał świadek R. K. - montujący nieopodal na budynku klimatyzację. Postanowił również zareagować.</p>	<p>zeznania świadka J. K.</p>	<p>k. 7-8, k. 100</p>	
<p>zeznania świadka R. K.</p>	<p>k. 4-5, k. 99/2</p>		
<p>Oskarżony I. K. chciał odjechać swoim samochodem, lecz mężczyźni: J. K. oraz R. K. uniemożliwiali mu to, świadek J. K. dodatkowo postanowił wezwać Policję.</p> <p>Kiedy uczestnicy zajścia czekali na przyjazd policji</p>	<p>zeznania świadka J. K.</p>	<p>k. 7-8, k. 100</p>	

oskarżony chciał odejść z miejsca zdarzenia, lecz świadkowie uniemożliwili mu to skutecznie.			
zeznania świadka R. K.	k. 4-5, k. 99/2		
Po przyjeździe policji oskarżony I. K. został przebadany trzykrotnie za zawartość alkoholu w wydychanym, a każde z przeprowadzonych badań: o godziny 14:45, 14:47 oraz 15.26 wskazało wynik 1.14 ng/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony został przewieziony celem podjęcia dalszych czynności na KPP w O., a samochód został przekazany żonie oskarżonego E. K..	zeznania świadka J. K.	k. 7-8, k. 100	
zeznania świadka R. K.	k. 4-5, k. 99/2		
protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego I. K.	k. 2		
świadcstwo wzorcowania	k. 3		
Oskarżony I. K. urodził się w dniu (...) w C.. Oskarżony z wykształcenia jest mechanikiem i jest bezrobotny, a utrzymuje się jedynie z prac dorywczych jako spawacz i z tego tytułu osiąga dochód ok. 1.500 zł miesięcznie. Dotychczas I. K. nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. I. K.	dane osobopoznawcze oskarżonego	k. 42-43, k. 99/2	

był natomiast wcześniej karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. (prawomocny w dniu 19 października 2019 roku), za który wymierzono mu m.in. karę grzywny oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat.			
karta karna	k. 30-31		
wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt (...)	k. 37		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonego I. K.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego I. K. zasługują na walor prawdziwości jedynie w niewielkim zakresie, a to jedynie co do okoliczności, że w dniu 21 grudnia 2019 roku oskarżony był przy ul. (...) w O. i udał się tam do sklepu na zakupy. okoliczność, co do danych osobopoznawczych. Okoliczności te były bezposrne i potwierdzone pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Co do pozostałych okoliczności Sąd nie dał wiary depozycjom oskarżonego, o czym w kolejnym punkcie uzasadnienia.	
częściowe zeznania świadka E. K.	T. Sąd obdarzył walorem prawdziwości depozycje złożone przez świadka E. K. jedynie w nieznacznej części, tak samo jak przy wyjaśnieniach oskarżonego, jedynie co do tego, że oskarżony w dniu 21 grudnia 2019 roku był na miejscu inkryminowanego zdarzenia. Co do odmowy wiarygodności w pozostałym zakresie Sąd odniósł się w pozostałym punkcie uzasadnienia.		
zeznania świadka J. K.	Sąd w całości obdarzył walorem prawdziwości zeznania tego świadka. Przede wszystkim świadek		

jest osobą postronną dla oskarżonego, nie jest z nim w jakikolwiek sposób związany, tym samym jest świadkiem obiektywnym i brak po jego stronie okoliczności, które wskazywałyby, że swoimi zeznaniami chce obciążyć oskarżonego. Należy również podkreślić, że świadek widział całe zdarzenie z dnia 21 grudnia 2019 roku, a to pozostawanie pojazdu marki R. (...) nr rej. (...) w ruchu (przejazd ul. (...)), moment zaparkowania pod sklepem oraz co najistotniejsze, że to oskarżony wysiadał jako kierowca z ww. samochodu, a świadek E. K. była jedynie pasażerem tego samochodu. J. K. widział także niepewny i chwiejny krok oskarżonego, który szedł do pobliskiego sklepu, a następnie wyczuł od niego woń alkoholu, co spowodowało, że starał się uniemożliwić kontynuację prowadzenia samochodu przez oskarżonego. Co też istotne świadek wskazał, że nie widział, aby przednia klapa samochodu w jakimkolwiek momencie była podniesiona. Tym samym okoliczność ta pozwoliła w całości obalić prawdziwość wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka E. K., którzy wskazywali, że oskarżony tylko chwilowo przebywał za kierownicą ww. samochodu, ponieważ

	<p>próbował usunąć powstałą usterkę. W tym celu podniósł przednią klapy samochodu i następnie musiał uruchomić pojazd, a na ten moment E. K. miała przesiąść się na miejsce pasażera. Okoliczności te w całości zostały obalone zeznaniami świadka J. K.. Zeznania te są obiektywne, spójne, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, tak rzeczowym jak i osobowym, a Sąd nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.</p>	
zeznania świadka R. K.	<p>T. za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka R. K., który co prawda nie widział całego zdarzenia z dnia 21 grudnia 2019 roku, ale świadek zeznał, że nie zauważył aby kalpa samochodu oskarżonego była podniesiona (co było zgodne z zeznaniami świadka J. K.), co jednoznacznie pozwoliło na obalenie wersji przedstawionej przez oskarżonego I. K. i potwierdzonej przez świadka E. K.. Co także istotne świadek zeznał, że już wcześniej widział oskarżonego pod sklepem w innym miejscu, jak prowadził samochód pod wpływem alkoholu, ale wtedy nie zdążył zareagować. Teraz się to udało i zatrzymał oskarżonego przy pomocy</p>	

	<p>świadka J. K., aż do przyjazdu policji.</p> <p>W ocenie Sądu brak przesłanek do kwestionowania prawdziwości depozycji zeznań złożonych przez świadka, ponieważ jest on osobą postronną dla oskarżonego i był jedynie przypadkowym, naocznym świadkiem zdarzeń z dnia 21 grudnia 2019 roku.</p>	
protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego I. K.	<p>Sąd w pełni walorem prawdziwości obdarzył dowód z dokumentu w postaci protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego I. K.. Badanie to zostało przeprowadzone przez kompetentne organy w przepisanej przez prawo formie. Ponadto przeprowadzone badanie nie budziło wątpliwości, ponieważ powtórzono je trzykrotnie, a także świadectwo wzorcowania w pełni potwierdza sprawność urządzenia, którym dokonano badania oskarżonego. Powyższe okoliczności pozwoliły, aby dokument ten stanowił podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.</p>	
karta karna	<p>Dokument nie budził zastrzeżeń Sądu. Został sporządzony przez uprawniony organ w przepisanej przez prawo formie.</p>	

<p>wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt (...)</p>	<p>Wyrok Sądu również stanowił istotny element ustaleń faktycznych przedmiotowej sprawy, a to przede wszystkim co do tego, że prowadząc w dniu 21 grudnia 2019 roku oskarżony działa w ramach art. 178a § 4 k.k., o czym bliżej w dalszej części uzasadnienia. Dokument ten nie budził zastrzeżeń Sądu, a jego moc dowodowa nie była także kwestionowana przez strony w toku postępowania sądowego.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego I. K.</p>	<p>Oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu i złożył wyjaśnienia w sprawie w toku postępowania przygotowawczego, zaś z uwagi na to, że oskarżony nie stawił się na rozprawę w dniu 22 października 2020 roku odczytano jego wyjaśnienia w sprawie. Jednakże w ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, co do kluczowych okoliczności przedmiotowej sprawy nie zasługują na</p>	

obdarzenie ich walorem prawdziwości, a w konsekwencji nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Przede wszystkim oskarżony I. K. utrzymywał, że to nie on w dniu 21 grudnia 2019 roku prowadził samochód ul. (...) w O.. Jednakże okoliczność ta została obalona zeznaniami obiektywnego, naocznego świadka J. K., który widział jak oskarżony najpierw parkuje samochód, a następnie wysiada po stronie kierowcy. Ponadto obiektywni świadkowie inkryminowanego zdarzenia nie potwierdzili także tego, że oskarżony naprawiał samochód i w tym celu podniósł klapy samochodu i tylko na chwilę usiadł za kierownicą pojazdu. Świadek J. K., jak i R. K. zgodnie zeznali, że klapy samochodu w żadnym momencie nie była uniesiona. Istotnie wersję zdarzeń zaprezentowaną przez oskarżonego potwierdził świadek E. K., o czym poniżej, jednakże okoliczność tak nie wpłynęła na ocenę wyjaśnień oskarżonego. Relacja zaprezentowana przez oskarżonego w wyjaśnieniach stanowi jedynie podjętą przez niego nieskuteczną linię obrony, a złożone depozycje pozostają w

		sprzeczności z przede wszystkim osobowym materiałem dowodowym w postaci zeznań postronnych świadków w osobach J. K. oraz R. K..
częściowe zeznania świadka E. K.	<p>T. Sąd nie obdarzył walorem prawdziwości zeznań złożonych przez świadka E. K. - żony oskarżonego. Ocenione one zostały przez Sąd przez pryzmat łączących świadka z oskarżonym relacji mąż - żona. Zeznania świadka były co prawda zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego, ale w ocenie Sądu była to jedynie próba obrony oskarżonego przed odpowiedzialnością karną. W związku z tym Sąd zarządził przesłanie do Prokuratury Rejonowej w Otwocku odpisu z protokołu rozprawy z dnia 22 października 2020 roku, na której zeznawał świadek E. K. z zawiadomieniem o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 233 k.k. przez świadka (vide: k. 110). Zeznania świadka, jako niezgodne z pozostałym osobowym materiałem dowodowym Sąd uznał za niewiarygodne, a w konsekwencji nie mogły one stanowić ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	I. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Analiza akt postępowania wskazuje, że zachowanie oskarżonego I. K. bez wątplenia zrealizowało znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 178a § 1 i 4 k.k.</p> <p>Przed wszystkim nie ulega wątpliwości, że w dniu 21 grudnia 2019 roku kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej - ul. (...) w O. samochód marki R. (...) o nr rej. (...). Potwierdziły to przede wszystkim zeznania świadka J. K., który widział moment jak oskarżony zatrzymywał się przy sklepie na ul. (...) w O., a następnie wysiada z samochodu po stronie kierowcy oraz idzie do pobliskiego sklepu. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego pozwala na bezsporne przyjęcie także pozostawiania oskarżonego I. K. w stanie nietrzeźwości w chwili prowadzenia samochodu. Wskazywały na to nie tylko zeznania świadków:</p>			

J. K. oraz R. K., którzy czuli od oskarżonego silną woń alkoholu, ale także okoliczność ta została potwierdzona badaniem stanu trzeźwości, które to wyniki wskazały zawartość trzykrotnie 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Jednocześnie świadectwo wzorcowania potwierdziło, że urządzenie do pomiaru badania stanu trzeźwości jest sprawne, a ewentualny błąd pomiaru nie wpływa na możliwość przyjęcia w stosunku do oskarżonego I. K. stanu nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 k.k.

Tym samym nie budzi wątpliwości, że oskarżony I. K. zrealizował wszystkie znamiona z art. 178a § 1 k.k.

Jednocześnie w realiach przedmiotowej sprawy doszło także do realizacji znamion typu kwalifikowanego omawianego przestępstwa, tj. art. 178a § 4 k.k.

Oskarżony I. K. w dniu 21 kwietnia 2019 roku pozostawał skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Wyrok uprawomocnił się w dniu 19 października 2019 roku (vide: k.

37). Jednocześnie czynu tego dopuścił się mając orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat, tj. do 19 października 2022 roku.

Analiza akt sprawy, zdaniem Sądu, pozwala przyjąć, także iż oskarżony działał umyślnie i to z zamiarem ewentualnym. Świadczy o tym przede wszystkim zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu (przekroczony kilkukrotnie ustawowy próg świadczący o stanie nietrzeźwości zdefiniowany a art. 115 § 16 k.k.), która wyłącza w jego przypadku działanie nieumyślne. Wskazać należy, iż oskarżony prowadząc w dniu 21 grudnia 2019 roku samochód wiedział, że pozostaje pod wpływem alkoholu i nie powinien go prowadzić.

Kolejno oceniając stopień zawinienia oskarżonego wskazać należy, iż jawi się on jako duży w realiach niniejszej sprawy. Przede wszystkim ocena taka wynika z tego, że I. K. działał w pełnym rozpoznaniu bezprawności i karygodności własnego zachowania, jak również nieograniczonej możliwości jego dostosowania do obowiązującego porządku prawnego, przy

jednoczesnym zaniechaniu tego. Podkreślić należy, iż oskarżony miał w pełnym stopniu zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

T. oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony stwierdzić należy, iż jest on znaczny. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy jego ocenie Sąd wziął pod uwagę w szczególności: rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnie chronionego – bezpieczeństwo w komunikacji, w tym spowodowanie zagrożenia dla uczestników ruchu, znajdujących się w jego pobliżu, sposób i okoliczności popełniania czynu – przede wszystkim oskarżony jechał jedną z głównych ulic miasta w godzinach około południowych, gdzie wiadomo, że ruch jest większy niż np. nocą, stan nietrzeźwości był znacznie powyżej granicy wskazanej w art. 115 § 16 k.k. oraz nieustępliwość swojego zachowanie, gdyż oskarżony chciał dalej jechać samochodem, jak również naruszenie przez I. K. jednego z podstawowych obowiązków ruchu drogowego - zasady trzeźwości kierowcy.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. K.	1	1	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. Sąd na podstawie art. 178a §4 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przede wszystkim wskazać należy, iż w ocenie Sądu wymierzona kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.</p> <p>Ustalając wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonego wziął pod uwagę, zgodnie z art. 53 k.k. m.in. właściwości i warunki osobiste sprawcy przestępstwa, dotychczasowy tryb życia.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę oskarżonego I. K., który będąc już uprzednio skazanym za tożsame przestępstwo ponownie prowadził w stanie nietrzeźwości i dodatkowo w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów. Dodatkowo stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu oskarżonego (kilkukrotnie powyżej dolej granicy wskazanej w art. 115 § 1 k.k.) również stanowi okoliczność obciążającą. Nie można także stracić</p>

			<p>z pola widzenia i tego, że popełnienie czynu w dniu 21 grudnia 2019 roku miało miejsce niespełna 1,5 miesiąca po uprzednim skazaniu za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości ww. wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 11 października 2019 roku, sygn. akt (...). Świadczy to o nagannej postawie oskarżonego, który uprzednio skazany nie poprawił swojego zachowania, nie dostosował do obowiązującego porządku prawnego, okazując tym samym w ocenie Sądu lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych.</p> <p>Powyższe zdaniem Sądu uzasadnia wymierzenie kary pozbawienia wolności w wymiarze powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.</p>
I. K.	2	2	<p>Kolejno wskazać należy, iż zgodnie z art. 42 § 3 k.k. Sąd zobligowany był do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio. Jednocześnie zdaniem Sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zaszedł wyjątkowy wypadek, o którym mowa in fine omawianego przepisu, gdyż ani okoliczności sprawy ani postawa sprawcy nie</p>

			uzasadniały odstąpienia od ww. środka karnego orzeczonego dożywotnio.
I. K.	3	3	Tożsamo Sąd w oparciu o art. 43a § 2 k.k. zobowiązany był do orzeczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. <i>inne zagadnienia</i>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. <i>KOszty procesu</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

4	<p>Z uwagi na to, że oskarżonemu I. K. wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie radcy prawnego J. U., Sąd na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 i § 20 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia z dnia 03 października 2016 roku Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2019, poz. 68) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego I. K. kwotę 504 zł plus podatek VAT w wysokości 23%.</p>	
5	<p>Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych oparte zostało o przepis art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223). Kosztami tymi w całości obciążono oskarżonego I. K.. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zaszły okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie od ww. zasady rozliczania kosztów sądowych.</p>	
7. Podpis		